



TISKOVÁ ZPRÁVA

Pozitiv | Negativ

Nic není, jak to vypadá, co se pevné zdá, to se rozpadá

Barbora Fastrová | Jana Šašková | Miroslava Večeřová

OGV v Jihlavě / Galerie Alternativa, Komenského 10, Jihlava

7. 5. 2015 - 14. 6. 2015

Vernisáž 7. 5. 2015 v 17 hodin

Výstava Pozitiv/negativ svým názvem zcela přirozeně odkazuje k základním principům fotografie, která je pro tři vystavující umělkyně vlastním médiem jejich uměleckého zájmu a také výchozím bodem, od kterého se jejich tvorba odvíjí. Vznikají tak práce, které z fotografie a jejích vlastností vychází, ale nemusí jí v technickém a materiálním slova smyslu nutně být. Pro tento typ uvažování je příznačná také škola a ateliér Hynka Alta a Aleksandry Vajd na pražské UMPRUM, kde se umělkyně setkaly a mohly tento přístup dále rozvíjet.

Kde se odráží a vzniká světlo a tma, bílá a černá, pozitiv a negativ, a kde se mohou tyto protikladné substance protnout, kde mohou splynout nebo si navzájem vyměnit pozice? Technický obraz jako je fotografie má podle filosofa a spisovatele Viléma Flussera zdánlivě nesymbolický, objektivní charakter; vnímá ho jako okno. Za tímto oknem nebo spíše v něm se však odehrává ještě něco, co divák před fotografií nemusí registrovat, a co je podstatným hybatelem tohoto média.

Výstava je zkoumáním a uměleckou analýzou pozitivu/negativu protknuta a objevuje se jak v jednotlivých pracích, tak i v celkovém prostorovém a instalačním řešení. Je třeba ji vnímat jako dům či obraz, ve kterém lze objevovat jeho jednotlivé části, které nás ale opět dovedou k celkovému pojetí. Toto zacyklení také odkazuje k našemu optickému vnímání, ve kterém se světlo a tma, viditelné a neviditelné mohou prolínat a mísit a může dojít až k úplnému zmatení. Mezi dvě zdánlivě protikladné substance zde není kladena nějaká jasná hranice a umělkyně naopak zkoumají pomocí různých vyjadřovacích prostředků to, co se v prostoru „mezi“ odehrává.

V bílém prostoru se ocitáme v logice tmy, bílé tmy, ve které pomalu prozíráme a objevujeme nenápadné nuance světla a stínů, obrysy tvarů a obrazy, které z této tmy vychází a zase se v ní ztrácí. V kontrastním temném prostoru je náš zrak naopak zasažen proudem světla videoprojekce, která souzní s tématem celé výstavy. Video, které je natočeno v nočním režimu, a tudíž se obraz převrací v negativ, je společným dílem všech tří autorek. Každé z nich připadá jedna jeho časová vrstva, do které zasahuje druhá a třetí. Důležitý je zde proces vzniku, při kterém si umělkyně předávají kameru, postupně každá zvláště vstupuje do předchozí verze a výsledkem je jakýsi časově navrstvený pohyblivý obraz. Pocit dezorientace je pak nakonec překonán ve sklepním prostoru, který nás sice neuvěde v prozření, ale můžeme se zde smířit s tím, že **„nic není, jak to vypadá, co se pevné zdá, to se rozpadá“**.